

DOMOLJUB.

Slovenskemu ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsakega prvi in tretji četrtek meseca. Ako je ta dan praznik, izide „DOMOLJUB“ dan poprej. Cena mu je 80 kr. za celo leto. — Spisi in dopisi naj se pošiljajo: uredništvu „DOMOLJUBA“, Ljubljana, v sementiških ulicah št. 2. Naročnina in inzerati pa opravištvu „DOMOLJUBA“ Vodnikovcove ulice št. 2. — Nasnanila se vsprejemajo in plačujejo po dogovoru.

Štev. 6.

V Ljubljani, 18. marca. 1897.

Letnik X.

P o v o l i t v a h.

Volilna borba na kmetih je minila. S sponosom se smete ozirati nanjo. Pokazali ste, da se je stara poštna močnatost prva čednost slovenskih mož. Nasprotniki so bili razni, pa vsi lokavi in svijačni, a v kljub temu zmaga je bila lepa sijajna. Slava takim možem, ki se ne dajo upogniti ne obetom, ne grožnjam, ki ne prodajo svojega prepričanja za par novcev, ki ne obračajo plašča po vetru, ampak ki stoje trdno, neomajno, s kremenito odločenostjo, za resnico in pravico; ki volijo, kakor jim velja vest, sveta vera pradedov in slovenska narodnost, a ne kakor bi hoteli nekateri, ki jih ni skrb ne za vero, ne za narodnost, ampak edino le za svojo čast in slavo. Slovenaki narod, bodi vedno zvest sveti veri in svoji narodnosti, in volil boš vedno najboljši može za glasnike in branivce svojih pravic!

Zmaga je naša v vseh kmečkih občinah in v peti skupini.

Gospod profesor dr. Janex Ev. Krek, vaš kandidat v peti skupini je dobil 730 glasov, oba nasprotnika skupaj komaj 200. Izvolili ste torej učenega in srčnega moža. Če treba braniti pravico, se ne boji nikogar, ampak pové vsakemu naravnost v obraz, kar mu gre. Zato je tak mož gotovo najboljši zagovornik vaših pravic. Vrhu tega najbolje pozna pota, po katerih se pride do boljših časov, in se ne straši truda, ki ga čaka pri tem narodnem delu.

Tudi v kmečkih občinah ste pokazali, da znate ločiti svoje prave prijatelje od navideznih. Gospoda Povše in Pfeiffer stara preskušena in zaslužna poslanca sta zopet izvoljena, kar jima bode nov nagib, da bodeta vse svoje moči s podvojeno gorečnostjo porabili za vas.

Gospod dr. Ivan Šusteršič je bil sicer le malo tednov na Dunaju, vendar je v tem kratkem času pokazal, da je mož na pravem mestu. Zdaj ko bo imel poleg sebe starih skušenih parlamentarcev in novih, čilih

delavnih možij, imamo mi pričakovati od njega lepih uspehov.

Izmed novih poslancev je g. dr. Ig. Žitnik po vsej deželi znan po svojem delovanju v deželni zboru, enako pridnost in vsestransko delavnost bode razvijal tudi v državnem zboru.

Gospod Jos. Pogačnik je izobražen in nevtrazen mož; lotil se bode z vso vnamo svojega novega opravka in smemo se zanašati, da bode Gorenjcem delal čast.

Bodite torej ponosni na svoja poslance in podpirajte jih vedno na Dunaju na primeren način. Zraven pa nikar ne pozabite, da le ako Bog dá svoj blagoslov, smemo pričakovati dobrih uspehov od svojih državnih poslancev.

Tu naj slede natančna brzojavna poročila z raznih volišč, ki nam dokazujejo našo sijajno zmago po vsi deželi.

Ljubljana: (Ljubljanska in vrhniška okolica.) Dr. Ivan Šusteršič 113, Martin Peruzzi 6, Košak 1 glas. — Odsotnih je bilo 9 volilcev. — Ribnica, 15. marca. Dr. Ivan Šusteršič je dobil vseh 52 glasov. — Litija, 15. marca. Dr. Ivan Šusteršič 59, Svetec 18, Kordelič 5, Kardelič 3, Kerdelič 3. — V volilnem okraju Ljubljana-Ribnica Litija je bilo oddanih 260 glasov ter je izvoljen državnim poslancem dr. Ivan Šusteršič z 224 glasovi. — Slava zavednim volilcem!

Kranj, 15. marca. Pogačnik 50, Zupan 49 glasov. — Radoljica, 15. marca. Pogačnik 37, Zupan 26 glasov. — Kamnik, 15. marca. Pogačnik 69, Zupan 29 glasov. — Oddanih je bilo torej 260 glasov, od katerih je dobil kandidat katoliško-narodna stranke Josip Pogačnik 156 glasov.

Postojna, 15. marca. Naša zmaga! Dr. Žitnik je dobil 50 glasov, Garzarolli 41 glasov. — Logatec, 15. marca. Dr. Žitnik 55 glasov, Garzarolli 17. — Od-

dalo se je 188 glasov; od teh je dobil naš kandida dr. Žitnik 105, Garzaroli pa 58 glasov.

Novo mesto, 15. marca. Pfeifer 46 glasov, Rohrman 8, neveljavna 2. — Krško, 15. marca Pfeifer 55 glasov. Pet volilcev odsotnih. — Črnomelj, 15. marca. Viljem Pfeifer dobil vseh 64 glasov. — Od 168 veljavnih glasov jih je dobil naš kandidat Pfeifer 165, ki je sijajno izvoljen.

Kočevje, 15. marca. Povše 9, Visnikar 88 glasov. — Trebnje, 15. marca. Povše 87, Visnikar 9 glasov. — Radče, 15. marca. Povše 36, Visnikar 11, račepljena 2 glasova. — Vodja Povše je zmagal z 82 glasovi proti 58, katere je dobil Visnikar. Zadnji je dobil poleg 36 kočevskih samo 22 slovenskih glasov, — Slava zavednim volilcem na tako sijajni katoliško-slovenski zmagi!

Razgled po svetu.

Volitve po *Austriji* se bližajo svojemu koncu. 27. t. m. se stopijo novoizvoljeni poslanci vkup, da bodo začeli ~~dalje~~ ~~poljati~~ državni voz. Volilci pete skupine so si že izvolili svoje poslance in tudi nekaj kmečkih občin, mest in trgovinskih zbornic je volilo svoje moze. Natančno uspeha dosedanjih volitev še ne moremo presoditi, le nekaj lahko omenimo. V novem državnem zboru pokazala se bo najbolj pristržena liberalna stranka; na njen račun ohogatali ste krščansko socijalna in socijalna demokratična stranka. Seveda socijalni demokrati niso toliko dosegli, kakor so želeli, zlasti po planinskih deželah ne. Večji uspeh pa so imeli ti rudeči prekucuhi na Češkem, Moravskem in Slezkem, koder je javno katoliško življenje še preveč v povojih. Zlasti slavna pa je zmaga krščansko-socijalne stranke na Dunaju. Socijalni demokrati napeli so vse sile, da bi bili prodrli s svojimi peterimi kandidati. Vkljub največji surovosti, kakoršno znajo le ti ljudje prodajati, vkljub silni agitaciji, ni šlo, pa ni šlo. Propadli so. Vseh volilcev za peto skupino bilo je na Dunaju 277.918, volit jih je prišlo 216.809. Od teh so dobili krščansko-socijalni kandidati 117.102 glasova, socijalni demokrati pa 88.350. Dunaj je pokazal, da je krščansk. — Volitve se v obče vrše mirno, razun v Galiciji, koder ne manjka pobojev in tudi več mrtvih je že. V tej deželi hoče namreč po vsej sili plemenitaška stranka obdržati nadvlado, katero je imela sedaj, in ne pusti, da bi si kmečki stan kaj opomogel. Ker pa se kmetje precej zavedajo svojih pravic in se nočejo kar tako na milost ali nemilost prodati plemenitašem, zato plemenitaška stranka volitve »dela« po ogrskem receptu. Kako da so na Ogrskem lani volili, znano je dovolj.

Nemški cesar je precej ponosen. Z malo Grško, ki hoče braniti človeške pravice kristjanov na Kreti, dela kakor z dekle. Vse jedno mu je, naj imajo Turki ali Grki prav, ali Grkom vendar hoče nakopati vojsko na vrat. Prebivalstvo v nemškem cesarstvu pa je nejevoljno nad tem ponosnim postopanjem cesarjevim. Zato mu poslanci nočejo privoliti v njegove zahteve. Cesarju se namreč njegovo ladijevje zdi že premajhno in zato zahteva v državnem zboru denarja za nove ladje. A poslanci vidijo, da teh ni treba, in ne privolijo. Imajo tudi prav. Čemu bi se pa nemški cesar postavljaj z ladjami, katere je napravil z ljudskim denarjem? Naj

si jih sam kupi, če hoče. — Kakor je anabiti komu dragih bralcev znano, imeli so v letih 1870 do 1871 Nemci s Francozi veliko vojsko, v kateri so prvi zmagali in so morali ti zadnji plačati velikanško vojno odškodnino. Po ti zmagi zrasel je Nemcem greben in začeli so preganjanje zoper katoličane. Škofe in duhovnike so vrgli v ječe, razne redovnike in redovnice pa zapodili iz dežele. Med temi so bili tudi jezuiti. Ti so v vojski prav usmiljeno in požrtvovalno stregli ranjencem in nekateri so dobili celo od vladarja priznanje in hrabrostni križec. Ravno te jezuite pa so sedaj Nemci pregnali in naredili postavo, da se jezuiti na večne čase ne smejo več povrniti nazaj. To je hvaležnost! Katoličani so dobili polagoma zopet svoje pravice in večkrat so prosili, naj dovoli vlada jezuitom, da se vrnejo. Zastonj! Protestantska vlada se je ravno teh najbolj bala. Pa namesto »črnih« jezuitov so prišli »rudeči« socijalni demokrati in so sedaj že prav mogočni. Teh pa vlada ni zapodila. To početje se je masčevalo: Socijalni demokrati zrasli so vladi čez glavo in sedaj bi se jih rada znebila, pa ne gre. V teh razmerah so katoliški poslanci letos zopet predlagali, naj dovoli država jezuitom bivanje v Nemčiji. Gotovo bi bilo to pravično in bi več izdalo proti socijalnim demokratom kakor pa vse kazni, s katerimi jih cesar kaznuje. Upajmo, da se zaslužni redovniki kmalu zopet naselijo v Nemčiji.

Lepe reči se godi na *Francoskem*. V tej deželi imajo vlado v rokah framasoni. Zato ni čudno, da velja tudi tam (kakor na Ogrskem) poroka pred zupanom. Ali na Francoskem se dva zaročenca se ložje ločita ko na Ogrskem: njih postave so za take, ki se svoje žene hitro naveličajo, prav ugodne, kar brz sta ločena. Leta 1886 prosilo je 3190 ljudi za ločitev, l. 1894 pa že 86.731! In to se ne godi samo mej gospodo, ampak tudi mej nižjim ljudstvom, mej delavci in kmeti. Povprek sodniki na vsakih 100 prošenj za ločitev 86 prošenj uslišijo. Sedaj si pa le sami nekoliko naslikajte, kaj je potem z otroci, kaj s premoženjem, kaj z vero. Da ne ravno najboljši, to si lahko mislite. A vendar bodo tudi naši brati Hrva ti kmalu tako srečni, da se bodo na tak način ženili in možili. Hrvaški ban dela na vso moč, da bi le v zbornici hrvaški ta postava prišla v veljavo. Pravijo tudi, da bode pri prihodnjih volitvah slasti na to vplival, da bodo voljeni le poslanci po njegovi volji,

ki bodo ž njim iste miali in želje glede poroke pred zupanom. Dobro se obeta Hrvatoma, da bi se le krepko postavili v bran!

V Belgiji je umrl vrli ministerski predsednik, ki se je mnogo trudil za to, da se mladina versko vzgaja. Sovražili so ga liberalci, ljubili in spoštovali pa katoličani, katere je z njegovo smrtjo zadela občutna izguba.

V Gudoslavi (republiki) Švici bodo kmalu žene popolnoma nase spravile vso oblast, če bo slo tako naprej. Tam vam je že vse polno ženskih doktorjev, profesorjev, advokatov itd. Zdaj pa ženske tudi že zahtevajo mesto v deželni in okrajnem šolskem svetu. In vlada se kar nič ne brani tem zahtevam, ampak jim bo ustregla. Nazadnje bodo ženske še moškim potisnile kuhavnico v roko in jih posadile k ognjišču, same pa bodo šle v pisarno. Vse kar je prav.

Na Turškem bo vojska, če se v par dneh razmere ne spremenijo. Turki in Grki se pripravljajo prav skrbno nanjo. Čeli vlaki turških vojakov se vsak dan odvažajo iz Carigrada na grško in albansko mejo. Pa, o beračija! Turki niti enkrat še niso plačali voznine, ampak vse gre na upanje — židom, ki imajo železnice v rokah. Turk nima denarja. Sultan ga ima sicer dosti, pa je zvit in ga ne da od sebe. Misli si: če me spodé iz Carigrada bom imel saj s čem živeti. Kajti nekateri njegovih podložnih so prav malo zadovoljni z njegovim vladanjem in ga hočejo spraviti ob prestol. Vse drugače pa je pri

Grkih! Dasi jih je malo, se pa vendar prav nič ne bojé topov, ki molé iz ladij tujih držav. Te tuje države, ki se tako radi imenujejo »krščanske«, te države jemljejo Turško v svoje varstvo, a Grkom se grozé, da jim bodo zaprli pristanišča, da ne bodo mogli dobiti živeža. Grški državi izdale so tuje pretilno pismo: če Grška v šestih dneh ne odpokliče svoje vojske s Krete, potem se bo Grkom slabo godilo. Grki pa so čakali šest dnij, in potem je kralj odgovoril, da ljudstvo samo hoče, da se pomaga Krečanom, ljudstvu se pa ne more ustavljati. Grškemu kralju toraj srce ni ušlo v opanke, kakor so si tuje države mislile, marveč odločno se je postavil v bran. Tuje države so se sedaj tudi med seboj sprle, ker Laška in Angleška se potegujeta za Grke, druge pa za Turke. — Grki so spravili vso vojsko po koncu in jo poslali na turško mejo. Prihodnji dnevi prinesejo nam ali mir, ali pa vojsko. Bog odvrni vojsko od naše države!

S Španskega se sliši vedno stara pesem: Vstasi se bodo zdaj zdaj vdali, nimajo več streliva in živeža, in vsprejeti hočejo preonkrove, ki jih predlaga španska vlada. Drugi dan pa zopet slišimo: Vstasi so še vedno dovolj močni, da se še par mesecev vzdrže, imajo vsega dosti in o miru nočejo ničesar slišati. Zdaj pa kdo vedi, kaj je res. Španci menda cel svet za nos vedijo s svojimi poročili. Zato pa tudi »Domoljub« ne more nič gotovega povedati.

Listek.

Vse pride na dan.

(Povest. Napisal Pivčan.)

(Konec.)

XL.

Pri Kalistrovih se prvi dan niso mnogo zmenili zato, da ni gospodarja takoj domov. Menili so, da se je ustavil pri bratu v Štorjah, kar je mnogokrat storil, če je šel na Kras v semenj. Če se je oglašil tam, niso mu pustili naprej. Najmanj jeden dan je moral ostati pri njem. No, mnogo se po navadi ni branil tega, kajti kraski teran, to je nekaj, kar se ne dobi na Pivki vsak dan.

A mine prvi, mine drugi, mine tretji dan, Kalistrala ni od nikoder. To začne domače skrbeti, in tako bržejavijo v Štorje, kako in kaj. A kako jih šele ostrasi odgovor, da gospodarja ni bilo tam, temveč le na semnju sta govorila s bratom. Ta ga je silil, naj gre nekoliko z njim na dom, a Kalister, češ, da se mu mudi, in da je odšel takoj na vlak, da bi se odpeljal domov.

»Kam je neki prešel? V treh dneh bi že moral biti doma. Da bi se mu le nič hudega ne pripetilo! Denar je imel pri sebi. Kaj, ko bi ga kedo...! O Bog, ne pripusti tega«, tarnala je žena.

»Počakajmo do jutri. Mogoče, da pridejo po noči z meščanom. Danes je uže prepozno, da bi jih šli iskat.

Jutri se pa odpravimo kaki trije proti Sezani in nekoliko jih naprosimo, da preiščejo vso tukajšno okolico, zlasti ob postaji.«

Tako nasvetuje starejši sin Janéz, ki je prišel lansko jesen od vojakov.

Kar prisopiha ves prepaden v hišo Bežnik. Slišal je zadnje Janezove besede.

»Ne bo treba hoditi nikamor. Uže vemo zanj.«

»Za našega očeta? O, ven z besedo! Kaka novica?

»Vesla?« — Bežnik odmaje z glavo.

»O, Bežnik, ti veš nekaj groznega. Vidi se, da se bojiš povedati. O Bog, saj sem slutila...«

»Presim vas, ljubi moji, udajte se v volje božjo«, začne Bežnik. »Danes popoldne sva šla s slapom proti Dobju sеноzet trebit. Kakor vsako leto, naložila sva kamenje, dračje, listje in kar je bilo, vse na vozicek in peljala k podmoli. Uprav hočeva prevrniti vos, da bi stresla noter, kar zagledava — o groza! — vašega očeta ležati v globini.

Sinova kar odrvenita in žena se besede strahu in žalosti na tla.

»Tedaj po to si šel v semenj — po smrt! O Bog, kaj sem dočakala. Zakaj me nisi ubogal, ko sem te tolikrat sverila, da ne hodi domov po noči! O Jože, moj Jože, tedaj ubiti!« zaplače žena, in jok jej ustavi daljše besede.

Tudi Janezu stopijo solze v oči, zlasti ko vidi mater tako ihteti. Vendar se toliko premaga, da reče Bežniku:

»Treba bo iti ponje.«

»Ne skrbi za to. Ko sem jaz odšel k vam, dobil je uže blavec ljudi, da bi nearečneža potegnili venkaj. Menim, da morajo biti kmalu tukaj.«

Komaj to izreče, prinesó stíre moške Kalístra na nosilih in ga položé na posteljo. V dveh krajih je imel prebito črepinjo. Videlo se je, da je uže par dni ležal v podmoli, kajti na mnogih krajih so bili sledovi utisnjenega kamenja, na katero je bil priletel, in obraz je bil od krvi toliko spačen, da so ga komaj spoznali.

Koliko je bilo plakanje domačih pri tem pogledu!

Drugi dan je prišla iz trga preiskovalna komisija in se izrazila, da je bil nesrečnež ubit in vržen v podmol. Da se ni ponesrečil sam, je pričalo tudi to, ker je bila globina zagrajena s trnom.

XII.

»Naj se kaka reč še tako skrbno skrrije, poprej ali posej jo gotovo solnce obsije.« Tako se glasi národni pregovor in po vsi pravici. Volkadin je doprínášal že preje dolgo vrsto let raznovrstne hudobije. Skoro ga ni bilo kraja v okolici, kjer bi ne posegla njegova roka po tujem blagu. — Kri umorjenega Kalístra je vpila k nebu in zahtevala zadostila, a zločinec je bil neznan in ostal bi bil svetu skrit znabiti se dalje, da ga ni izdala njegova lastna hčerka.

V Šent Pavlu so obhajali konec šolskega leta. Otroci so prišli vsi praznje oblečeni; no — saj je zanje ta dan res nekaj praznik. Mej deklič je imela najlepše krilo Volkadinova Ančika.

»Kako to, da si tako zelo napravljena?« začudi se učitelj. »Kakor za birmo! Bila si gotovo v Trstu pri teti. No, lepo darilo za god.«

»Da, za god. Na sv. Ane dan sem je dobila, a ne od tete, ampak doma so mi je napravili.«

»Doma? In tako dragoceno!«

»O, pri nas imamo še dosti takega. Cele kose so mi mati pokazali, in vse so prinesli oče in brata, tako so dejali.«

»A samo te vrste blago?«

»Tudi druge stvari. Pritenine vse polno, irhastih hlač, kamizol in ne vem, kaj še vse.«

»In vse novo?«

»Nekaj je tudi že ponošenega.«

»In kje so dobili oče vse to?«

»Tega pa mati niso povedali.«

Učitelj, kateremu se je Volkadinova družina že preje sumljiva zdela, je vedel dovolj. Ta in nihče drugi ne more biti, dejal je sam pri sebi.

Popoldne se takoj napoti k sodnji naxnanit, kaj je zvedel v šoli.

Se tisti dan pridejo orožniki k Volkadinovim in preiščejo vso. V jami najdejo cel kup obleke — nakradene, suho mesó od treh prašičev, dva velika nova kotla in več drobnjave; v skrinji pa Kalistrovo listnico s tristo goldinarji.

Vse skupaj nalože na voz in odpeljejo v trg. Volkadina in oba sinova vklenejo in jih ženó pred reboj. Tudi gospodinja in hčerka mcrata z njimi.

Pričela se je preiskava. Zlobneži niso mogli dosti tajiti, ker je jasno pričalo zoper nje najdeno blago in denarji. Mlajši sin je celo Boštjanih pujsov omenil in tako razjasnil gospodarju nerazrešljivo uganjko gledé začarane bolezni. — Ljudje so dobili svoje blago nazaj, listnico s tristo goldinarji so izročili ženi ubitega Kalístra. Italijana, o katerem so menili, da je tat, izpustili so takoj.

Pri obsodbi je dobil Volkadin kot tat in ubijalec dvajset let ječe, sinova kot njegova pomagala vsak tri leta. Tudi ženo, ki je saj deloma sodelovala in pomagala skrivati, so priprli za dve leti. Zemljišče so dali v najem, in hčerko je vzela za ta čas teta k sebi v Trst.

Dopisi.

Iz Črnomlja 4. marca. V sredo smo pokopali našega še tako mladega čast. gosp. župnika Fr. Munda. Visoki nemški viteški red ga je poslal komaj pred 16 meseci na svojo faro v Črnomelj. Veliko dela ga je čakalo. A kakor se čitatelji še gotovo spominjajo, je on cerkev zopet lepo vredil. Zal, da v popravljeni cerkvi ni nikdar maševal, kar je tako srčno želel. V kratkem bivanju tu si je pridobil srca vseh in zlasti ob dolgotrajnem bolehanju so župljani vedno kazali, kako ga ljubijo, ker so vedno povpraševali po njegovem zdravju. To so pa tudi pokazali ob smrti. Ker je ležalo truplo pokojnega ravno na pustni dan na odru, ko je bila popoldne pobožnost sv. Rošnjega Telesa, je prišlo neizmerno veliko ljudstva kropit. Ravno tako se je tudi v sredo zbralo veliko župljanov, da počasté še zadnjikrat

svojega duhovnega pastirja. Pri pogrebu so bili posebno veličastni duhovniki nemškega reda v svoji redovni obleki. Ko so mrtiča prinesli v cerkev, je ljudstvo tako jokalo, da ni bilo slišati prav nič petja duhovnikov. Vedel je pokojni, da ga ima ljudstvo rado, zato je tako želel, da bi bil pokopan vsaj med svojimi. Pred šestimi tedni je šel namreč v Kandijo, da bi zadobil zdravje. Ker pa ni bilo več upanja in je bilo pričakovati vsaki čas smrti, so ga prepeljali šest dni pred smrtjo nazaj domu, kjer je umrl 1. marca dopoldne. In tako počiva tedaj v Beli Krajini sin zelene Štajerske. Rodil se je pokojni 23. nov. l. 1859 pri sv. Bolfenku na Štajerskem. N. v m. p.!

Iz Šent Jerneja. Občni zbor naše slov. posojilnice se je vršil dné 18. febr. t. l. v šolskem poslopju. So-

glasno je bil zopet izvoljen stari odbor: načelnikom preč. g. dekan Anton Fettih-Frankheim, kateremu se je izrekla za vzgledno in požrtvovalno delovanje iskrena zahvala. Prometa je bilo v pretečenem letu 36.510 gld. 20 kr. Čistega dohodka je 90 gld. 86 kr. Od tega dobi po predlogu gosp. načelnika naša revna šolska mladina 30 gld., družba sv. Cirila in Metoda 5 gld. Obresti so znašale na 5 1/2 odst., hranilne uloge se bodo obrestovale po 4 1/2 odst. Najmanj se zanimajo za našo posojilnico nasi bogatini. Ni čuda! —a—

Iz Polzele na Štajarskem 6. marca. Dne 18. febr. smo imeli volitev volilnih mož. Prišlo je na volišče do 70 mož. Izvoljeni so bili z veliko večino glasov narodno-katoliški možje. Med kmeti je vladala lepa edinost, katere ni mogla rušiti tolpa zaslepljenih delavcev, dasi se je močno trudila in vsakega silila naj z njimi voli socialne demokrate. Ko so propadli, so do noči okoli razsajali, da se jim je jeza nekoliko ohladila. Tudi sicer se pri nas oglašajo socialni demokrati, ki vabijo zdaj enega zdaj drugega na svojo stran. Toda kmetje držimo skupaj ker vemo, da nam ti ljudje ne morejo pomagati. Da nas tudi v prihodnje ne premotijo, zatirajmo, kjerkoli moremo njihove liste: »Delavca«, »Svobodo« in celjsko »Ludo«!

Kmetovalec.

Iz Turjaka 6. marca. (Nagla smrt.) Dne 26. febr. je umrl nagloma 23 letni Anton Ahac, posestnika in gostilničarja sin iz Turjaka pri napravljani nastila. Vsedel se je na tla ne da bi bil kaj potožil in ni več vstal, akoravno so bili njegov oče, brat in sestra zraven. Ni ga bilo mogoče več obuditi. Mladenič je imel najlepše lastnosti bil je pravi katoličan, do vsacega človeka prijazen in vsem znancem priljubljen. Njegov spreved na pokopališče je bil veličasten. Turjak že takega dolgo ni videl. Sveti mu večna luč!

Podgorje pri Kamniku 7. marca. Dne 20. feb. se je vrtila pri nas volitev volilnih mož za peto kurijo. Na volišče je prišlo 84 volilcev. Moje J. stranke so dobili po 35 glasov, vključ temu, da so njeni volilci sami sebi glasove dali. Volilni imenik je bil jako pomanjkljiv. Veliko gospodarjev ni bilo vpisanih — ali pa so imeli popačene priimke, med njimi celo neki občinski odbornik. Nevolja nad takim neredom je bila splošna. Agitacija na J. stranki je bila huda. J. je strastno agitiral za svojo osebo. Toda vključ agitaciji ga volilci niso hoteli voliti, ker je nam nasprotnega mišljenja. Naj možu v prihodnje njegovi svetovalci v »fraku« pomorejo do zmage.

Kmet.

S Krke 10. marca. Na neznan način je nastal danes popoldne ob 4. ogenj v Krškivasi in brz je bila jedna hiša vsa v ognju. Sosedna hiša je tudi že gorela, in v veliki nevarnosti je bila vsa vas. Breča, da je šele lanskoro jesen ustanovljeno gasilno društvo brz prihitelo z dvema brizgalnicama in drugo hišo pogasilo. Prve ni bilo več mogoče rešiti. Gospodarja ni bilo doma; zgozrela mu je krava in vse žito in orodje. Pred 13 leti ga je že zadela ravno taka nesreča. Čudno je pa bilo, da so našli na pogorišču v hlevu jednega starega in več

mladih zajčkov še žive, zarili so se v lukajo. Mnogi so poprej mislili, da je gasilno društvo nepotrebno, sedaj so pa drugih mislij.

Z ležica. Od tukaj se nahajajo v časopisih jako redki dopisi. Nimamo pa tudi ne zanimiv novin, katere bi med svet pošiljali. Čitamo pa precej radi, kako se nekateri sedaj ob času volitve, ki hočejo imeti zmago na svoji strani, za prazen nič prepirajo. Pri nas pa živimo mirno drug poleg drugega in delujemo vsak po svojem poklicu in po svoji moči za korist in napredek občine. — Kako prijetno je bivati, kjer ni zavisti in preprirov, vé le oni, kateri to dobroto uživajo! Imamo pa tudi v občini vrle može, posebno one, ki so občinski zastopniki in njim na čelu občespoštovani župan, gospod Ivan Pečnik, po domače Urbanček. Gospod župan je zelo vnet za občinske korist, in ve isto, akoravno je še le komaj dobro leto na županskem stolu, pospeševati. Marsikatero dobro reč je že v tem kratkem času na pravi tir spravil. Ume pa tudi družiti koristno s prijetnim. Zato je priredil vsem svojim svetovalcem in občinskim odbornikom ter njihovim ženam s svojo vrlo gospo so-progo dne 1. marcija zvečer predpustno veselico, na katero je povabil tudi nekaj ljubljanskih gospodov. Učili smo se tudi pri tej prihki govorništvu, kajti vsakdo je znal za kratek čas napraviti napitnico. Tudi domači pevski zbor, ki je bil povabljen k tej veselici, razvese- loval nas je s krasnimi slovenskimi pesmi. Zabava je bila izborna, jed in pijača izvrstna. Le prehitro je potekel čas, ko je bilo treba se raziti. Gotovo pa ostane dan veselice vsakemu, ki se je je udeležil, v trajnem in veselem spominu.

Z Bleda, 8. marca. Nočjošnjo noč je bil strahovit požar v Koritnem v grajski župniji na Bledu. Okoli polnoči je začelo goreti in v hitrici je končal ogenj prav vsa poslopja štirim gospodarjem Blažu Zemva po dom. Pretnarju, kjer je pričelo goreti, Jožefu Janša, Petrovcu, Antonu Šmitu Silarju in Matevžu Odar, Jakcu, Petemu gospodarju Lovr. Vidicu, Ribčnjaku je vpepelil ogenj gospodarsko poslopje. Pogorelci so bili za male svote zavarovani, škoda je zelo velika. Pretnarju, Blažu Zemva je pogorelo prav vse; kar nič niso mogli rešiti. Le pri živini mu je škoda do 1000 gld., pogorela sta mu dva konja, pet velicoh goved in toliko prašičev. S težavo so si rešili življenje, obleka je ostala vsa v ognju. Pomoči so pogorelci jako potrebni.

Iz Celovca 10. marca. Koroški deželni zbor je zaključil svoje zasedanje v sredo 10. t. m. Še v zadnjih sejah so nemškonacionalci dogurali par stvarij, ki močno diše po starem židovskem — liberalizmu. Odklonili so, kakor sem vam že sporočil, po dolgi debati vladno predlogo o upeljavi veronauka na celovski realki. V današnji seji se je volil nov deželni odbor. Izvoljeni so za odbornike: bar. Aichburg-Labia, dr. Jos. Lemiš, Heck, pl. Hllinger. Za namestnike: bar. Sternek, dr. Metnič, Hönlinger, dr. Prettner. »Südmarkti« in »Schulverein-u« se je dovolilo podpore po 100 gld. Prejšnji zbor teh podpor ni dovolil. Gotovo zelo značilno pa je, da je nemško-nacionalna večina dovolila podporo židov-

skemu schufverein!! Ugovarjala sta odločno gospoda Einspieler in Grafenauer. Dalje se je odklonil Grafenauerjev predlog, naj se v dežel. bojnišnici uvedejo usmiljene sestre. Z običajnimi nagovori se je zaključilo zasedanje. Splošno se je opazilo, da g. dežel. predsednik ob sklepu ni črnil niti besedice. Drugikrat je vaelej tudi govoril. Nj. ekselencija je pač z mladimi zelo nezadovoljna, ker so kratkoma odklonili

več vladnih predlog, in zato jim ni privoščila — besede v slovo!

Umrla. Dne 1. marca je v Višajgovi umrl č. gospod župnik Jakob Rasputnik, star 74 let. Pogreb se je vde. ležilo 23 gg. duhovnikov. — V Ljubljani je umrl 13. t. m. č. g. Matej Tavčar star 76 let. Pokojnik je bil mnogo let župnik v Komendi. Pogreb je bil dne 15. marca. Naj pridna delavca v vinogradu Gospodovem mirno počivata!

Razgled po Slovenskem.

Državnoroške volitve po Slovenskem. Ker o volitvah na Kranjskem na prvem mestu obširno poročamo, naj slede tukaj poročila iz ostalih slovenskih dežel. — Najbolj nas je razveselila novica iz Koroškega: **Stolni kanonik Lambert Einspieler** je izvoljen. Koroški Slovenci imeli bodo tedaj po tolikih bojih prvega zagovornika narodnih pravic v državnem zboru. — K težko pridobljeni zmagi jim srčno čestitamo. Naj bi Bog delovanje prvega koroškega Slovence v državnem zboru obilno blagoslovil! — Na Slovenskem Stajarju je pri volitvah za peto skupino častno zmagal č. gospod Žičkar, deželni poslanec in župnik v Vitanji s 484 glasovi. Njegovi nasprotniki so dobili: socijalni demokrat Ropas 98, Hribar 41, Wissenjak 23 glasov. — Včeraj, 15. marca so volile kmetijske občine 3 poslance; kandidati so bili gg.: dr. Gregorec, pl. Berka, prof. Robič. — Na Goriškem je v peti skupini po hudem boju zmagal dr. Anton Gregorčič nad Italijanom. — V Istri je v 5. kuriji za par glasov propadel slovenski kandidat M. Laginja. Lahonski kandidat je zmagal le vsled nečuvstva krivic, ki so se satiranim isterskim Slovanom godile pri prvotnih volitvah. — Ako se vse volitve za Slovence srečno izvrše — imeli bomo 20 poslancev na Dunaju.

Deželni zbor kranjski je dne 6. marca končal letošnje svoje zasedovanje; imel je šestnajst sej, v katerih je rešil mnogo važnih stvari, ali pa sprožil vprašanj, ki se bodo polagoma rešila. Tako se bode ustanovilo kmetijsko poskuševališče v Ljubljani; za pospeševanje vinarstva na Kranjskem se je za tekoče leto dovolilo 24.300 gold., ter dež. odboru naročilo, da najami za brezobrestna posojila še 10.000 gold.; dež. odboru se je naročilo, da vse potrebno poizvje in pripravi za mirovna sodišča; dalje se je načelno sklenilo zavarovanje za življenje, ki boče jako koristno za revnejše ljudi, kateri si za starost ne morejo drugače ničesa prihraniti, na primer, delavci, posli, kmetje, mali obrtniki. Mnogo se je govorilo tudi o železnici iz Trziča do gorenjske železnice. Jedni so se potegovali za železnico od Trziča do Breznice ali Lesca, drugi do Kranja; konečno bode odločila vlada. Za Raiffeisenove posojilnice je dež. zbor dovolil za leto 1200 gold. podpore, za drugo leto bode gotovo dovolil tudi primerno svoto za posojila proti nizkim obrestim. Dalje je dež. zbor sklenil zakon, po katerem bodo v večjih občinah, ki štejejo nad 5000 duš,

nastavljeni zapriseženi nadzorniki, ki bodo zasledovali ponarejena živila po prodajalnicah. Sklenila se je prošnja na vlado, da bi se v vsakem sodnem okraji po ceni prodajala živinska sol; istotako druga prošnja, da se država pri znižanju zemljiškega davka kolikor mogoče ozira na revno kranjsko deželo. Veliko krika je bilo v zadnji seji proti predlogu poslanca Žitnika, naj bi se po deželi ne vrivala nemščina na onih ljudskih šolah, kjer je popolnem odveč in le potrata časa. Sicer pa so bile seje še precej mirne in stvarne, ker slovenski liberalci so vsled zveze z Nemci jako poparjeni in ne kličejo toliko na korajžo. Sklenilo se je mnogo cest, vodnjakov in vodovodov, ki se bodo delali v raznih krajih. Le to je hudo, da kmečki poslanci ne morejo vsem prošnjam takoj ustreči, ker deželi vedno denarja primanjkuje.

Zmaga v Ljubljani. Pri volitvah volilnih mož je bilo v Ljubljani z veliko večino 900 glasov voljenih onih 59 mož krščansko-socijalne stranke, ki so dne 5. t. m. soglasno volili dr. J. Ev. Kreka. Borba je bila huda. V treh okrajih smo morali dvakrat voliti, da smo stali „Narodovo“ liberalno in socijalno-demokratsko stranko, zato je pa tudi nepopisno veselje vladalo pretekli teden po mestu. Vse, kar krščansko čuti, je volilo priproste pa poštene delavce za volilne može. Dr. Tavčar, katerega radi njegove zveze z nemškimi liberalci že ne imenujejo po Ljubljani drugače nego „grablje“, je sijajno propadel. Cele za volilnega moža ga poštene Ljubljance ne marajo več. Kam je prišla nekdanja tako mogočna liberalna gospoda?

† Simon Robič. Iz Cerkelj se poroča, da je dne 7. t. m. umrl na Šenturški Gori tamošnji č. gosp. upravitelj Simon Robič, prejemši svete zakramenta. Pokojnik je slul daleč na okoli, tudi izvan dežele, kot izvrsten prirodoslovec, posebno so ga čislali kot botanika. V teku let si je nabral krasne zbirke, katere so občudovali strokovnjaki.

V Gorenjem Tuhinju se snuje hranilnica in posojilnica, registrovana zadruga z neomejeno zavezo. V odbor so voljeni: Josip Smolnikar, načelnikom; Vid Kadunc, V. Hribar, J. Baloh, F. Hribar odborniki.

Faro Vavta vas je dobil č. g. I. Zakrjašek, kapelan v Šmariji pod Ljubljano.

Iz Krasa, 5. sušca. Hud udarec je zadrl dne 3. t. m. ljubljenskega novega škofa krškega in njegovo spoštovano rodbino, kajti istega dne je umrl njegov na domu

komaj 3 $\frac{1}{2}$ leta poročen brat France Mahnič v 44. letu starosti, ves v veljo božja udan in večkrat previden s sv. zakramenti umirajočih. Pogreb se je vršil 5. t. m. v spremstvu petih duhovnov iz bližine.

Stolnim dekanom pri cerkvi sv. Nikolaja v Ljubljani je cesar imenoval velezaslužnega prelata kanonika dr. Andreja Čebulčeka v Ljubljani. Na mnogaja leta!

Vojaške novince bodo letos izbirali po slovenskih krajih: V Smohoru dne 3. aprila (število poklic. 200), v Velikevu dne 5., 6. in 7. aprila (590), v Pliberku 9. in 10. aprila (360), v Zelezni Kapli dne 12. aprila (165), Št. Pavlu dne 23. in 24. aprila (310), v Celoveu dne 26., 27. in 28. aprila (600), v Borovljah dne 3. maja (200), v St. Vidu dne 10., 11. in 12. maja (575), v Trbižu dne 14. in 15. maja (397), v Beljaku dne 17., 18., 19., 20. in 21. maja (998), v Celoveu (za mesto) dne 31. maja.

Razglas ribičem. Bibič, ki bi se rad natančno izučil v ribarstvu sploh ter o izvalitvi zaroda, v odreji mladih ribic in gojitvi prirodne ribje hrane posebej, se sprejme v trimesečen uk. t. j. od 1. dne meseca aprila pa do zadnjega dne meseca junija t. l., na ribarskem zavodu samostojnega ribarskega odseka c. kr. kmetijske družbe na Studencu pri Ljubljani. Ribiči, ki želé udeležiti se tega uka, naj svojim prošnjam, v katerih izkažajo, da se pešajo z ribarstvom, in navedejo svoje starost, prilože potrdilo županstva ali lastnika, oziroma najemnika ribarskega okraja ter naj jih do 20. dne meseca marcija 1897. leta pošljejo glavnemu odboru c. kr. kmetijske družbe kranjske v Ljubljani. Bibič, ki bo sprejet v ta pouk, dobi odškodnino za pot, tukaj pa brezplačno stano-

vanje in hrano ter nekoliko gotovine na roko, v skupni vrednosti 2 gld. na mesec; zato se bo pa moral udeleževati vseh del v ribarskem zavodu na Studencu.

Mestna hranilnica v Radovljici. V mesecu februarju 1897 je 93 strank vložilo 21.027 gld. 84 kr., 28 strank vzdignilo 6191 gld. 54 kr., 26 strankam se je izplačalo posojil 8023 gld., stanje vlog (509) 164.445 gld. 10 kr., denarni promet 65.458 gld. 92 kr.

Z Vipavskega dne 10. marca. Sporoča se, da imajo Vipavci še precej vina. Ako se bo po notranjskih gostilnah še nadalje točilo dalmatinsko vino, morajo cene Vipavec snatno pasti.

V kopelj v Gradeži. Kakor v preteklih letih bo deželni odbor tudi letos nekaterim skrofuloznim otrokom podelil podpore po 50 gld. iz dež. zaklada, da jim bode mogoče iti v morskó kopelj v Gradeži. Dotične prošnje naj se pošljejo do konca meseca aprila t. l. deželnemu odboru, morajo pa biti podprte s krstnim listom, z zdravniškim in ubožnim spričevalom.

Birma v celovški škofiji in škofova vizitacija bode letos: Meseca maja: dne 2. v St. Lipšu, 3. v St. Urhu nad Mostičem, 4. v St. Ožboltu, 5. v Hüttenbergu, 6. v Silbereg, 7. v Gunzenbergu, 9. v Hohenfeldu, 10. v St. Jakobu ob Krki, 11. v Svinici, 12. v Zamselbergu, 13. v Dobriču, 15. v Radvegu, 16. v Satendorfu, 17. v Dobriju, 18. v Liseregu, 19. v Ljubnem, 20. v Lesu, 22. v Rublandu, 23. pri Sv. Duhu nad Beljakom, 29. v St. Janžu v Rožu, 30. v Ljubelju (St. Lenartu), 31. Zavrhom. — Meseca junija: dne 1. v St. Jakobu v Rožu, 2. v Pečnici, 3. v Logivsi, 20. v St. Pavlu v lahudski dolini.

Raznoterosti.

(Porotne sodbe v Ljubljani.) Dne 1. t. m. se je zagovarjal 21 letni Janez Mihelič iz Gorenje Zadobrove radi uboja. Zatoženi je v noči od 14.—15. febr. t. l. zaklal V. Cajhena. Sodišče mu je prisodilo 4 leta težke ječe s trdim ležiščem vsako leto dne 15. febr. — Popoldne je bila obravnava zoper Josipa Kosca „Urhovega“ iz Dornu, okraj kranjski. Tožen je bil radi ropu in tatvine. — Porotniki so ga zatožbe ropu oprostili, pač pa je radi tatvine dobil 3 mesece težke ječe.

(Cel nad Vipavo) 10. marca. 35 let smo se trudili za novo cerkev. Lansko jesen se je naša želja izpolnila, ko se milj. stolni prost dr. L. Klofutar blagoslovili lepo hišo božjo, ponos celeke župnije. — Hvaležni farani si štejemo v svojo prijetno dolžnost, da čast. gosp. župniku, K. Teketerju tem potom za ves trud in požrtvovalnost izrazimo presrečno zahvalo. Vsi smo tudi prepričani, da se imamo za Bogom v prvi vrsti le njemu zahvaliti za prelepo hišo božjo. Hvaležni farani.

(Onetaženje sv. razpela.) Jeseni leta 1863 pride privržence laškega brezbožnega Garibaldija v kraj Sassari in si najme v gostilni stanovanje. Ko stopi v določeno sobo, zapasi na steni poleg postelje sv. Razpelo. Začne

grozno preklinjati, zgrabi podobo Križanega, jo odtrga od stene in z zobmi zdrobi, kosce pa pomoče v ogenj. Kazen mu je za petami. Preden solnce zatone, hudobnež izdihne. Mrtvo truplo silno oteče in postane črno kot oglje, oči pa so odprte, izbunjene in krvavo rudeče. Res strašen prizor!

(Ubogi sultan.) Časopisi poročajo o življenju sedanjega sultana sledeče: Abdul Hamid ima najmanj 50 pisarniških kabinetov. Nihče ne zna, kje misli prebiti dan ali večer. Večkrat gre iz poslopja pri zadnjih vratih, ko misli straža pri glavnem vhodu, da je sultan že v poslopju. Toda naj se mudi kjer koli, vedno pazijo straže nanj noč in dan. Med glavnim vhodom vsake palače in onimi prostori, katere rabi sultan za stanovanje, je 5 vrat. Pri vsakih vratih stoji albanska telesna straža; nihče ne sme vstopiti, ako ga ne spremlja komornik ali sultanov pobočnik. Pa še te osebe morajo imeti posebno dovoljenje, da dovedejo dotičnika do sultana. — Živa duša ne ve, kje prenoči sultan. Zakaj on ima preko 50 spalnic in v vsaki spalnici svojo postelj. Vsaka spalnica ima železna vrata, ki so zaprta z jako umetno ključavnico. Pa to še ni dovolj. Pred vrati one sobe, kjer prenočuje sultan, le-

žita dva velika psa. Sultan dobro ve, da so mu psi bolj zvesti, nego Turki. — Kdaj bodo psč sultana dali v pokoj, da bo prost svojih skrbij?

(Iz Aleksandrije,) dne 15. februarja. [Izv. dopis.] „Slovansko društvo Sloga“ za Egipt sklenilo je v raznih sejah meseca januarja sledeče: Imenovalo je svojim poverjenikom gosp. Ivana Semca, da vzame v društvenem imenu veliko stanovanje v Aleksandriji. — Drevesna ulica — rue de l'arbre sekka el-šegara — v namen, da se otvori tam zavetišče (azil) za slovenske služkinje v Egiptu, ponajveč Primorke in Kranjce, v manjšem številu Stajerke in Korošice. — Slovenske služkinje v Egiptu delale so domačim občinam dozaj velike stroške, posebno so imele plačevati nekatere občine visoke svote za egiptovske bolnišnice. Slovansko društvo ne pomaga samo služkinjam, temveč tudi domačim ubogim občinam, ki so dozaj hudo trpele; ono pomaga pa tudi očetom in materam, ki imajo hčere v Egiptu. Dozaj se je skoro polovica vseh slov. služkinj v Egiptu poizgubila po svetovnih mestih, kakor so Aleksandrija, Kahira in Port Said ter se strašno spridila. — Delale so te nesrečnice smrtno sramoto ne samo slovanski naselbini v Egiptu, temveč slovanskemu imenu sploh, še večjo sramoto pa domači očetovi hiši v domovini. V svojo lastno korist prosijo se očetje in matere, ki imajo hčerk v Egiptu, da nam nemudoma naznanijo imena svojih hčera ter kraj, kjer služijo, istotako, da jih od doma prisilijo, pristopiti k društvu. Društvo je pripravljeno takoj odgovoriti ter dajati zaželjena pojasnila. Vse občine in župnijski uradi, ki imajo služkinje v Egiptu, naprošeni so v svojo korist, ker jim društvo odvzame hudo breme plačil za egiptovske bolnišnice, da nam nemudoma pošljejo natančni imenik vseh domstink v Egiptu. Društvo bo vrnilo nato občinam in župnijskim uradom imenik onih, ki so vpisane v društvo ter poštene. — Č. gg. župnike v župnijah, kjer je izseljevanje v Egipt na dnevnom redu, kakor n. pr. v Prvačini, B. ljab, Dornbergu itd. bi prosili, da razglase to objavo v kolikor mogoče raz prižnice. — Nadalje prosimo, da se prisili vsaka, ki hoče odpotovati, vpisati ter prijaviti se društvu. — Vse zaproseno naj se pošlje na naslov gosp. dr. Karol Pečnik'a, m. zdravnika v Aleksandriji, ali pa na naslov č. gosp. slovanskega duhovnika o. Huberta Ranta O. S. F. samostan sv. Katarine v Aleksandriji. — Nadalje prosimo oneblagosrečne rodoljube, ki imajo usmiljenje z našimi ubogimi deklicami v daljni tuji deželi, za pošiljatev knjig in časopisov za knjižnico in čitalnico v „Sloginem“ zavetišču. — Odbor slov. društva „Sloga“ za Egipt: Gen. advokat dr. Lujo Zaja, t. č. predsednik. Mestni zdravnik dr. Karol Pečnik, t. č. podpredsednik. O. Hubert Rant, duhovnik slov. naselbine. Veletržec Ivo Cibilič, t. č. tajnik. Pomorski kapitan Lindi, pomor. kap. Cir, Vrguljan, Ferncis, Krčelič, Šmiec itd. t. č. odborniki. — (Slovenski časopisi, osobito pa kranjski in primorski prosijo se v imenu dobre stvari za ponatis.)

(Socijalnih demokratov surovost.) Usmiljena sestra Franciška je pretekli petek stregla neki bolni ženi v Stajru. Mož bolnice je bil delavec v ondodni tovarni.

Pred par dnevi se mu je mešalo in se je umoril. Zato je ženi stregla usmiljena sestra. Zvečer gre domov. Pot jo je peljala mimo tovarn. To priložnost so porabili nekateri socijalni demokratje, ki so šli iz tovarn, da so pokazali svojo oliko. Ko gre mimo njih, so jo z zaničljivim smehom vsprejeli in nahujkali psa vanjo. Pes je skočil proti nji in jo z blatom oškropil. Druge škode sicer ni naredil, le ostrašil jo je. Toda, kaj je naredila ponižna sestra „osrečevalcem človeštva“? Menim, da bo tako surovost nasproti usmiljenki, ki za boljše plačilo streže bolnikom in revežem, vsakdo obsodil.

(Daleke — razgled.) »Iz svojega stanovanja imam 148,670 000 km obsegajoč razgled, po noči pa tudi okoli 400.000 km daleč vidim.« — »Saj to ni mogoče!« — »Glej ga no, po dnevi vidim gori do solca, po noči pa do lune.«

(Sovražnica možkih.) V spodnji Avstriji nekje je umrla pred kratkem žena, ki je zapustila sestero nječakinjam veliko premoženja. Pa zavezati se je morala vsaka, da vsprejme v rejo mačko, psa in šest tetin ptičev. Nadaljni pogoj je bil, da morajo ostati nječakinje samica. Če se katera omoži, pripade njen delež ostalim petim. — Ena je precej odstopila od svojega deleža.

(V Braziliji beratijs), kakor poročajo, ne le pet marveč tudi jahaje na konju ali oslu. Francoski potovalec pripoveduje tak slučaj. V Rio de Janeiro ga nagovori mož ležeč v nosilnici, kojoj sta nosila dva zamorca (sužnja). Mož prosi potovalca miloščine. Potovalec odgovori: »Prodaj sužnja!« Nato mu berač prevzetno odgovori: »Senor (gospod) denarja sem vas prosil, ne dobrih svetov.

(Postava nad vse.) Ob volitvi komisar županu: »V vašem volilniku je več zapisanih, ki so že davno umrli.« — Župan: »Saj je bil volilnik po postavi osem dni razpostavljen, pa se ni noben oglasil, da ga več ni.«

(Splačal ga je) Profesor Lukan staneje v ozki ulici nasproti krojaču Suši, velikemu prijatelju ptic pevč. Pred njegovimi okni visi nad dvajset tičnikov, polnih ščinkovcev, čičkov, škerjancev, škorcev in drugih aličnih pevcev. Dobro veste kak močen zbor je to, ki prepava in žvrgoli od ranega jutra pa do poznega večera. Zato se ne čudimo, da je slednjič ubogemu Lukanu zmanjkalo potrpežljivosti, pa prosi vljudno Sušo, naj to „bando“ preseli v svoje notranje prostore. Ali zastoj. Krojač pusti ptičke na prejšnjem mestu, češ, kaj bi jim kratil zdravega in svežega vzduha na prostem. Profesor si misli svoje. Brzo si kupi mladega kozla, mu da napraviti primeren gajbi podoben kurnik, pa hajdi z njim med okno. Skoro se razlega glasni „me-ke-ke-ke“ po ozki ulici, kajti bradati kozel se kar ne more navaditi vzvišenega stališča nad spodaj hoječimi ljudmi. To zasliši tudi naš Suša. Pogleda skozi okno. Njegov sosed na profesorjevem oknu je znani sovražnik krojačev — „mek-mek“ — Spodaj na ulici pa je tolpa porednih paglavcev, postopačev in nagajivcev, ki se na glas krohotajo in norčujejo iz ubogega krojača. Razjarjen divja Suša po sobi, kliče ženo in hčer in ugiblje, kako priti iz te zagate. Slednjič ugame. Odpre ožno, in

tičnik za tičnikom jemlje v sobo — profesor je rešen ne-
prestane godbe. Ravno tako hitro izgine iz nasprotnega
okna četrtonogi rogati pevec. Lukan je dosegel, kar je
želel; v soneščini je zavladal mir.

(Z železnice se je skušal) sin nekega ogerskega
kmeta. Mitru Popa se je podal na pot v Agrad na „voh-
cet“. Od domače vasi Teregovca do tja je bilo dve uri, če
bi pa šel skozi predor (tunnel), bi si pot zelo prikrajšal.
Popa se vleče na železni tir, posluša, in ker ne sliši niti
najmanjšega ropota, nastopi pogumno pot skozi predor.
Gre kakih deset minut, ko zasliši bobnenje vlaka. Bučanje
in ropot prihaja vedno bliže in Popa misli, da mu je
železni konj že za petami. Spusti se v tek, a ko se ozre,
zagleda, da je vlak vedno bližje. Tekel je, kar so ga pete

nesle, a vsako sekundo se je krčila razdalja med njim in
vlakom. V smrtnem strahu napne še vse moči, in padel
je izven tunela na tla ravno, ko je železnica mimo njega
drknila. Jedno celo uro je ležal tam, in še le potem šel v
Agrad. Ko pride na ženitovanje, ga znanci, ki so ga ven-
der poznali, niso mogli spoznat. Lasje so mu vsled smrtnega
strahu popolnoma osiveli. Bil je podoben 70 letnemu starčku.

(Nedeljski lovec) po končanem lovu: „Sam zlomek
ti ga vedi! Bašem kakor drugi, merim kakor drugi, stre-
lim kakor drugi, pa ne ustrelim nikdar kakor drugi!“

(Prosjak) sreča imenitnega gospoda: „Oprostite go-
spod! niste li izgubili svoje denarnice?“ — Gospod seže
v žep: „Nisem je izgubil!“ — „Oj to je sreča! Ali bi
vas ne smel prositi za malo podporo?“

Narodno gospodarstvo.

Za vinogradnike! Koleka proste so vsled pojasnila
finančnega ministerstva vse take vloge, s katerimi se
prosi za zemljeknjizni odpis jedne parcele od zemlje-
knjižne celote, oziroma pripis kake parcele iz tega na-
mena, da more služiti nova zemljeknjizna celota kot
hipoteka pri posojilih iz državnih ali deželnih sredstev
v svrhu nove nasaditve uničenih vinogradov. Ta objava
se opira na člen III. zakona z dne 3. oktobra 1891
drž. z. št. 150.

Kedo naj bo čebelar?

Kranjc, glej tvoja zemlja je zdrava
Za pridne nje lega najprava.
Polje, vinograd, gora morje
Ruda, kupčija tebe redé.

Res redé te, dragi kmetovalec, polje in vinograd,
tudi ruda in kupčija dajeta zaslužka, ali s kolikim potom
in znojem, to tudi dobro vés. Postani vendar tudi ti je-
denkrat nekoliko bolj gospodski, naj delajo jedenkrat
tudi drugi mesto tebe, kakor moraš. Bugu bodi potoženo,
v sedanjem narobe svetu ti delati v korist bogatim le-
nuhom. »Tega pa vendar ne,« mi morda odvrne pošten
poljedelec ali rokodelc na deželi, »moja delavna desnica
je vajena gibati se od zore do mraka; drugi naj delajo
mesto mene? ali sem morda sluga kakih židovskih so-
cijalnodemokratskih kolovodij in ne zaveden, pošten
Slovenec?«

Ne boj se, dragi moj, tvoje misli so moje misli.
Svetujem ti pa prav srčno prijateljsko: Napravi v bližini
svoje pridne družine še bolj pridno družino bučelic.
Vém, da imaš pripravljenih poln rokav ugovorov in
težav, ki ti branijo poprijeti se tega kratkočasnega posla.
Oglejva si jih nekoliko, koliko veljajo in odgovor nato
nama tudi odgovori na naslovno vprašanje?

1. Marsikdo si misli: »Pridna bučela in njena
korist mi ugaja; toda z drugimi stvarmi sem že tako
preobložen, za muho tedaj ni časa in priložnosti.«

Tem odgovarjamo. Nikakor nimamo v mislih če-
belarenja v velikem (100 in več panjev), ki bi poleg
vsakdanjih opravil zahtevalo res preveč časa in skrbi.
Gojiti pa po razmerah 2 do 5, ali 10 do 20 ali 30 pa-
njev to more vsak brez najmanjšega zanemarjanja sta-
novskih dolžnosti, to je mogoče in lahko zlasti roko-
delcem in obrtnikom, ki se boji doma drže, kakor so
vrtnarji, mizarji, kovači, črevljarji, krojači, kolarji,
tkalci itd. Zlasti pa bi morali dobro uravnano čebelarstvo

gojiti vsi manjši in srednji posestniki. Na kmetov poklic
je bučela isto tako navezana kakor njegova domača
živina. Obema daje hrano ista trata, le s tem razločkom,
da prizadeva skrb za živino obilo truda, gletanje bučel
pa razmerno kaj malo. Toda o tem se nam je ravno
prepričati!

Pričnimo s pomladjo. Glej! Milejši vetrec pihlja,
sneg je preč in šarko solnce je oživilo premrle bučele.
Veselo zapuščajo zimsko stanje in v kratkem imajo pri-
rojene svojo živahnost. Bučelarju ni treba drugega nego
nekoliko pregledati panje, očistiti dnó nabrane nosnoge, kar
pa močen panj sam lahko opravi. Pozneje treba pač včasih
pogledati, da li ne trpi kak panj lakote, ter mu prisko-
čiti na pomoč z mrvičo medu, ali če je prišel ob matico,
da ga združimo z drugim. To se opravi vse mimogrede
proti večeru.

Zlati majnik je tu, zlati čas čebelarjev! Zdej
dragi kmetovalec, treba je pač nekoliko pozornosti na
roje. Toda ne boj se, da bi bilo treba z njimi izgubiti
cel majnik, junij in morda še pol julija. Iz znamenj
rojitve lahko precej natanko sklepaš na čas rojev, poleg
tega pridejo prveci navadno krog poludne, ko si doma.

Tudi pri roji lahko ne uidejo. Niti treba radi njih
presaditi cele dni pred čebelnjakom; tvoji otroci in
posli, pa tudi prijazni sosede ne bodo s tebo prešli
roja. Ogrevanje rojev je prijetno delo in ko imaš v tem
nekoliko izurjenosti, gre prav urno izpod rok. Kar se
pa družcev in poznéjših rojev tiče, se ne smemo pridružiti
onim, ki vrednost čebelarstva cenijo po številu panjev,
dočim resnično vrednost določuje njih kakovost in moč
ljudstva. Skušajmo torej zabraniti vse roje, kar jih je
več od družcev in tretjakov, bodisi do take majhne ro-
jičke družimo mej seboj, odstranivši odvečne matice in
poskrpivši jih z (roje) medeno ali druge dišečo vodo ali
pa jim zvečamo prostor v panji ter odyzamemo medu.
Kot prvo pravilo čebelarstva naj ti velja: »Bolje imeti
jeden močen panj, nego pet slabih!

Ko minejo roji, greš lahko mirno po svojih oprav-
kih, k večjemu, da se včasih ozreš po pridnih svojih de-
lavkah, veseleč se njih pridnosti, ki je le tebi v korist.
Ako jim hoče primanjkovati prostora, dás jim naklade
ali še bolje ako imaš metelnice, izmedaš med iz satovja
in prazno zopet postaviš nazaj, da se ti v kratkem znova
napolni. Pri tem vsaj v malem občutis veselje evangelijskega bogatina, ki je moral področi premajhne žitnice
ter postaviti nove prostornejše.

(Dalje prihodnjic.)

Zahvala.

Volilcem kmetskega volilnega okraja Ljubljana-Vrhnika-Litija-Zatičana-Ribnice-Velike Lašče, ki so mi pri volitvi dne 15. t. m. s tako veličastno večino — v mojem rojstvenem kraju, v Ribnici, se celo jednoglasno — izrekli svoje zaupanje, izrekam tem potom svojo najprizirnejšo zahvalo. Trudil se bodam po svojih močéh, to častno zaupanje opravičiti, mili Bog pa daj zaželjenih uspehov v blagor slovenski domovini!

V Ljubljani, dne 16. marca 1897.

166 1 Dr. Ivan Šusteršič, l. r.
državni poslanec.

Prihodnja številka „DOMOLJUBA“ izide dne 1. aprila 1897 zvečer.

Loterijske srečke.

Današ, 6. marca:	80	21,	73,	9	20.
Gradece, 6. marca:	41,	56	14,	39,	87.
Lina, 13. marca:	40	59	8,	25	78.
Trst, 13. marca:	69,	12,	58,	34,	33.

Pri nizki ceni

Ign. Žargi

Najbolja izbira za krojače in šivilje, itd., tukaj dobivajo se vedno nove reči in po nizki ceni.

Ljubljana, sv. Petra cesta
štev. 8.

164 1 3-1 190

Služba organista-cerkvenika

v Preski 165 1-1
se oddá o sv. Jurji.

Živinska sol Kolarski učenec
po nižani ceni dobi se star okoli 16 let, takoj
vedno v vsaki množini pri lahko nastopi pri Francu
Frano Fischer-ju v Jenko v Pungrtu št. 8
Kamniku. 162 3-1 v Sorški fari, pošta Med-
vođe. 158 1-1

Oelzova kava

je najboljši in najčistejši primesek
h kavi.

Cestite gospodinje!

Zahtevajte in kupujte to kavo!

Prodaja se v rdečih zavitkih z belim trakom ali pa v škatljah.

Na Najvišje povelje Nj. c. in kr. apostolskega veličanstva.

XXXI. državna loterija

za civilno-dobrodelne namene.

7816 dobitkov v gotovini, razdeljenih v 146 do-
bitkov s 8934 preddobitki in 8934 podobitki v skup-
nem znesku 185.000 kron v zlatu in 100.950 gl.

veljave in sicer:

1 dobitke po 150.000 kron v zlatu 150.000, 1 dobitke po 15.000 kron
v zlatu 15.000, 1 dobitke po 5.000 gl. 5.000, 1 dobitke po 4.000 gl.
4.000, 1 dobitke po 3.000 gl. 3.000, 1 dobitke po 2.000 gl. 1.000,
1 dobitke po 1.800 gl. 1.800, 1 dobitke po 1.600 gl. 1.600, 1 do-
bitke po 1.400 gl. 1.400, 1 dobitke po 1.200 gl. 1.200, 4 dobitki po
1.000 gl. 1.000, 3 dobitki po 800 gl. 800, 4 dobitki po 600 gl.
600, 2000, 4 dobitki po 300 gl. 1200, 4 dobitki po 200 gl.
800, 8 dobitkov po 175 gl. 1400, 14 dobitkov po 150 gl. 2100,
500 gl. 2000, 4 dobitki po 100 gl. 1800, 28 dobitkov po 75 gl. 2100 gl.
18 dobitkov po 100 gl. 1800, 96 dobitkov po 30 gl. 2880, 50 do-
bitkov po 25 gl. 1250, 182 dobitkov po 20 gl. 3640, 584 dobitkov
po 15 gl. 8760, 350 dobitkov po 12 gl. 4200, 1350 dobitkov po
10 gl. 13.500, 660 dob. po 7 gl. 4620, 4400 dob. po 6 gl. 26.400.

Žrebanje se vrši neprekinljivo 10. junija 1897. Srečka
stane 2 gl. avst. velj. — Srečke se dobé pri oddelku za dr-
žavno loterijo na Dunaji L. Riemergasse 7, v loterijskih kolekturah,
tobačnih tržakih, pri davčnih, poštah, brzojavnih uradih, v me-
njalnicah itd. Igralni načrti za kupovalce zastoj. Srečke se razpe-
šiljajo poštne preste.

Od c. kr. lot. ravnateljstva,
oddelek za drž. loterijo.

160 6-1

Raznovrstne vozove, štajerske vagerle,

na pol pokrite kočije,

157 3-1

landaverje,

tovorne vozove itd.

izdeluje in ima tudi v zalogi

Peter Keršič

izdelovalec vozov

v Spod. Šiški pri Ljubljani.

Sidro

Liniment. Capsici compos.

144 4 iz lekarne Richter-jeve v Pragi

priznane izvrstno bolečine olajšujoče ma-
zilo je dobili posodica po 40 kr., 70 kr. in 1 gl. v
vseh lekarnah. Zahteva naj se to sploh priljubljeno
domače zdravilo kar kratko kot 48 25 10

Richter-jev liniment s „sidrom“

ter sprejme iz previdnosti le v steklenicah s
znano varstveno marko „sidro“ kot pristno.

Richter-jeva lekarna

pri zlatem levu v Pragi.

Lekarna pri Mariji Pomagaj v Ljubljani.

Novo urejena 141 (5)

lekarna „pri Mariji Pomagaj“

M. Lousteka, Resljeva cesta št. 1

poleg mesarskega mesta v Ljubljani
priporoča gospodarjem in kmetovalcem - živalno-
rajcem

izvrstni redilni prah za živino

konje, govedo in prašiče

jeden zavojček s rah. navodom 30 kr., dvakrat toliko 50 kr.

Velika zaloga vseh preizkušenih, izborna delujočih do-
mavnih zdravil, katero se po časihih in omotih priporočajo
kot izvrstna sredstva proti raznim boleznim. — Respošljja
se vsak dan dvakrat s pošto.

Resljeva cesta št. 1 poleg mesarskega mesta.

Usejam si prečastiti duhovščini, slavnemu občinstvu in
velespoštovanim odjemalcem uljudno naznaniti, da sem
dnem 8. februarja t. l. preselil svojo

trgovino

s klobuki, čepicami in kranjskimi izdelki

iz prejšnje prodajalnice v gosp. Kirbiša hiši na Kongresnem
trgu v novo urejene

prodajalnišne prostore

v Wolfovi (preje gledališni) ulici št. 5

Ob tej priliki se priporočam vestranski ter prosim,
da se mi ohrani tekem 23 let pridobljena častica me blago-
naklonjenost al. občinstva.

Velespoštovanjem

152 6-8

Anton Krejčl

Istotam je tudi trgovina s klobuki na dana.

Barmherzige-jev podobenstvenost-kali

apneno-železni sirup

Ta 26 let s največjim uspehom rabljeni, prvi sirup raztoplja
slek, upokojuje kašelj, pomanjkanje pāt, daje silo
do jedi, pospešuje prebavilanje in redilnost, tolik
jaki in krepi. Železo, ki je v sirupu v lahko si privajajoči
obliki, je jako koristno za narejanje krvi, raztopilne de-
ferno-apnane soli, ki se v njem, pa posebno pri slabo-
otročih pospešujejo narejanje kosti.

Cena steklenice je 1 gl. 25 kr., po pošti 30 kr. več
118 8 668 20-17

Svarilo!

Svarilo! Svarilo pred po-
nemredkami, ki se
pojavišjo pod enakimi ali podob-
nimi imi, a so vendar praveji
cena in im. v svojem učinku po-
polnoma različne od našega origi-
nalnega 26 let obstoječega pod-
forformasto kraljeva apneno-
železnega sirupa. Zahteva naj
te torej vselej izrečno Barmherzige-jev apneno-železni
sirup. Pač naj se tudi na to, da je pravno stojišče
oblastveno protokolirana varstvena znamka na
vseh steklenicah in posodah, ne dajte se napeljati
niti s nižjo ceno, niti s drugimi posredniki, da bi
kupili kakšno ponaredbo!

Dunaj, lekarna „zur Barmherzigkeit“

VIII, Kalvarienasse 72 in 73.

Zaloga tudi skore v vseh lekarnah.

135 4¹/₂ klg. kave 10-5

poštne preste proti porzeli, ali
če se denar naprej pošlje, zajam-
čeno najboljša blago.

Atrik moka, biserni . . . gl. 5-20
Santia, fin . . . 5-20
Kuba, zelen, posebno fin . . . 5-20
Cajli, modrozelni, p. f. . . 5-20
Zlati java, rumekast, p. f. . . 5-20
Biscia kava, zelo fina . . . 5-20
Atrik moka, fl. blagodišec . . . 7-20

Cenik in carinski tarif zastoni
Ettinger & Co. Hamburg.

Najboljši živinski prašek

je Barthelovo krmilno apno, koje
preprečuje izzavost in glodanje fe-
sevi, omehčevalost kosti, ah-
ljanje, pospešuje prebavilanje, pro-
vzroča, da ima žival več mleka,
pomaga delavna meč, da trdno,
zdravo meče itd.

Za vsako žival nepogredljiv. —
Opis se pošlje na željo zastoni.
5 kg. za poskušnjo gl. 1. — od
Dunaja. 114 (6-6)

A. Barthel in dr.

Dunaj X., Keplergasse št. 20.

100 do 300 gl.

na mesec, tako postalo
maluži slavnosti ter povod
braz zguba, ako boše
dajati postavno dopušče
državna pisma in srečke.

Ponudbe pod naslovom:
„Leichter Verdienst“ Rudol-
Hesse, Dunaj. 1747 10-9

Deloljubno

osobe — povod — katere
iščejo, tečajni denarni zaslu-
šek, naj postana povprašje
pod „Zukunftsaussichten“
Gräde, pošte zastoni.
153 8-2

Agentje,

obiskujejo privlačne, se spej-
mo proti visoki proviziji za
razpečevanje posebnovrstnih le-
govin zagotavlja in potkoni, že
šestkrat odklikovani. Ponudbe
z referencijami na C. Kient,
Braunau lovarnar i. B. (Uda-
novljeno 1878.) Najboljši za-
hod za tako blago. 152 8

izborne svoje zalogo raznovrstnih voz

kritih in nekritih

lično in trpežno izdelanih priporoča prečast duhov-
ščini in al. občinstvu

Fr. Štölke naslednik

J. Demšar

Marije Terazije cesta št. 6 v Ljubljani.

Naroblja izvršujejo se točno po
nižki ceni. 194 6-1

Matej Oblak,

klopav na Vrhniki

se priporoča za raznovrstna kloparska dela pri cerkvenih in
drugih stavbah, kakor: pokrivanje zgradb, klop, cerkev
itd., izdelovanje stropnih žlebov, strukturev po najrazno-
višjem načinu in po nizki ceni itd. Mnoštevina pohvalna
spridevala od cerkvenih predstojnikov in drugih so na raz-
pologo. 159 6-1

Jedino pravi Balsam

(Tinctura balsamica)

iz lekarne pri „angelju varhu“ in tovarne farmaceutičnih preparatov

A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatec-Slatini.

Preskušeni in potrjeni od zdravstvenih oblasti.

V vsaki embalaži občinstva pred ničrednimi ponarejenji opozoriti od soda) nadaje te-le oblastvene registrirane varstvene znamke.

Najstarejše, najpristnejše, najresnejše in najcenejše ljudsko domače zdravilo, ki utiša prane in pljučne bolelosti krč v želodcu itd. ter je v uporabi neotranje in zunanje. V znak pristnosti je zaprta vsaka steklenica s srebrno kapico, v katero je vtisnjena moja trdnost **Adolf Thierry**, lekarna pri „angelju varhu“. Vsak balsam, ki ne nosi zgoraj stoječe zelene tiskane varstvene znamke, naj se odkloni kot čim cenejši tem nič vrednejši ponaredbi. Pazi naj se torej vedno natančno na zeleno varstveno znamko, kakor zgoraj! Ponarejalci in posnemovalci svojega jedine pravega balzama, kakor tudi prekupci nič vrednih ponarejenih, občinstva varajočih drugih balzamov, zasledujem najstrožje sodnijskim potom na podlagi zakona o varstvenih znakih. Kjer se ne nahaja zalega mojega balzama, naj se naroči direktno in naslovi: **Na angelja varha lekarno A. Thierryja v Pregradi pri Rogatec-Slatini**. 12 malih ali 6 dvojnih steklenic stane franko vsake avstro-ogerske poštne poštne 4 krole, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krole 60 vinarjev. Manj kot 12 malih ali 6 dvojnih steklenic se ne razpošilja. Razpošilja se samo proti predplačilu ali poštneju porzetju. Pazi naj se vedno natančno na zgorajšno zeleno varstveno znamko, katero mora nositi v znak pristnosti vsaka steklenica.

Adolf Thierry, lekarnar

139 20-4 v Pregradi pri Rogatec-Slatini. 19 20-9

Pege

154 10-2 odpravi v 7 dneh popolnoma

dr. Christoff-a izborni, neškodljivi

Ambra-crème

Jedino gotovo učinkujoče sredstvo proti pegam in za olajšanje polti. Pristno v zeleno zapечатih izvornih steklenicah po 80 novč. ima na prodaj

Jos. Mayr-ja lekarna v Ljubljani.

Velika izbora lepih, porabnih daril za Božič in novo leto!

Najboljše ure po najnižji ceni

in

veržice, uhane, prstane itd.

ima v zalogi

Fr. Čuden, urar v Ljubljani

na Mestnem trgu

nasproti rotovžu

Popravila izvršuje kar možno natančno pod jamstvom.

Zaloga in popraviljanje koles za vozarenje (biciklov) po nizki ceni. 101 11

Iskrajatelj: Dr. Ivan Janežič.

Odgovorni urednik Ivan Rakovec.

Tisk „Kotičnik“ Trzin.

Ta domača zdravila dobijo se najceneje po pošti; so mnogo let izkušena, z dobrim vspehom rabljena. Vsako zdravilo ima postavno varstveno znamko, je najboljši kakovosti, vedno sveže in priprano. Posebno so

Kapl ice za želodec

krepijoče, aliz razstvarjajoče, odpenjajoče, čistujoče in slast vzbujajoče.

1 steklenica 20 kr., 6 steklenic 1 gld., 3 butele 4 gld. 80 kr.

Dr. pl. Trnkóczy-a

odvajalne (čistilne) kroglice.

1 škatljica 21 kr., 1 zavitek 1 gld. 5 kr.

Maria Zell.

Najboljše dietično sredstvo za želodec!

Marija-Lurški grenčec za želodec

Steklenica 50 kr., 6 steklenic 2 gld. 50 kr.

Priporoča se najtoplejše kot kemično čisti, hygienični, dietični želodečni liker.

Ta dobri grenčec za želodec je med vsemi grenčiči, oživljajočimi soki itd. najpriporočljivejši. Oživlja in

okrepijo želodec, vzbujajo slast do jedi, s kratka, je najboljši, z mnogimi zahvalnimi pismi priporočen grenčec za želodec.

Vse te, kakor vsa druga zdravila razpošilja na vse kraje vsak dan po pošti

lekarna Trnkóczy

zraven rotovža

Ljubljana, Kranjsko. 67 (12-9)

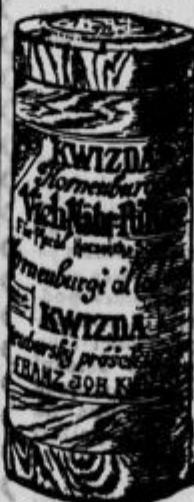
Svarilo! Ta liker pristen je le tedaj, ako je na vsaki steklenici od lekarne uradno zadržana varnostna znamka „Marija-Lurška v jami.“

Mihael Prostenjak, v Dravljah h. št. 50, polta št. Vid nad Ljubljano, krovce z škrlatnimi plesčami, domačimi in inozemskimi, prevzame

kritje in popravilo raznih poslopij,

priporoča se tudi častiti duhovščini za popravilo in kritje cerkev in cerkvenih zvonikov solidno in po ceni. 155 2-3

4 zlato, 18 srebrnih kolaja, 30 častnih in priznanih diplom.

Kwizda korneuburški redilni prašek.

Živinozdr. diet. sredstvo za konje, govede in ovce.

Rabi se že tekom 43 let, po največ hlevih, ako živali neče jesti, slabo prebavljajo, v zbijanje mleka in da daje živina več mleka.

Cena: škatlj. 70 kr., pol škatlj. 35 kr.

Pristen je le, ako ima poleg natisnjeno varstveno znamko. Dobiva se v vseh lekarnah in drogerijah.

Glavna zaloga:

Frane Iv. Kwizda

c. in k. avst.-ogarski in rumunski 117 dvorni salagatelj 8-3

okrožni ekarnar v Korneuburgu pri Dunaju.